

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6To/2/2015
Identifikačné číslo spisu:	9513100143
Dátum vydania rozhodnutia:	04.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9513100143.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a členov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka v trestnej veci obžalovaného JUDr. F. A. pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. júna 2015 v Bratislave prejednal odvolanie obžalovaného a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 8. októbra 2014, sp. zn. BB-3T 24/2013, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného JUDr. F. A. a prokurátora z a m i e t a j ú.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica rozsudkom z 8. októbra 2014, sp. zn. BB-3T 24/2013, uznal obžalovaného JUDr. F. A. za vinného zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

ako exekútorový koncipient, vykonávajúci svoju činnosť na základe poverenia vydaného súdnym exekútorom Mgr. P. L., so sídlom B., O. XX podľa § 22 Exekučného poriadku, vykonával úkony exekúcie sp. zn. Ex 2101/2012 vedenej vo veci oprávneného Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., Žilina, IČO: 36442151 proti povinnému J. L., r. č. XXXXXX/XXXX, bytom L., a to na základe exekučného titulu - Platobného rozkazu Okresného súdu Zvolen, č. k. 29 Ro/34/2011-14 zo dňa 19. januára 2012, na pohľadávku 734,17 € s príslušenstvom, kde súdny exekútor Mgr. P. L. bol poverený na výkon exekúcie Okresným súdom Zvolen, poverením zo dňa 14. novembra 2012, sp. zn. 12 Er/91/2012,

v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä zákonom č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov a svojimi pracovnými povinnosťami si dňa 18. januára 2013 vyžiadaval od povinného J. L. úplatok 300 € za to, že vyššie uvedenú exekúciu ovplyvní tak, že nebude povinného vôbec exekvovať, nebude zisťovať hodnotu jeho majetku, čím umožní zastavenie exekúcie pre nemajetnosť povinného,

pričom za uvedené konanie dňa 25. januára 2013 v čase asi o 17.25 h vo Zvolene pred bytovým domom na ul. Q. XXX/X aj prevzal od povinného J. L. úplatok - finančnú hotovosť vo výške 300 €.

Za to mu Špecializovaný trestný súd, podľa § 329 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona a za podmienok podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, výkon trestu odňatia slobody mu podmienene odložil, pričom súd obžalovanému zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd stanovil obžalovanému skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g/ Trestného zákona súd uložil obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom výchovnému programu, súčasťou ktorého bude počas plynutia skúšobnej doby účasť obžalovaného na vlastné náklady na dvoch prednáškach na tému korupcie.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona uložil peňažný trest v sume 300 € (tristo eur).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona I. stupňový súd ustanovil, pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu súd uložil aj trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vykonávať úkony exekučnej činnosti na dobu 2 (dvoch) rokov.

Proti tomuto rozsudku podali obžalovaný a prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky včas odvolanie.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný predovšetkým namietol tú skutočnosť, že svedok - agent J. L. bol zrejme inštruovaný ako má vypovedať, ide o nedôveryhodného svedka vzhľadom na jeho kriminálnu minulosť. Pre jeho nemajetnosť by sa exekúcia aj tak zastavila, pričom 300 €, by obžalovaný dal do pokladne, ak by nebol zadržaný políciou. Odposluchy považuje za nezákonné, nakoľko boli vydané na inú osobu.

Poukázal na zásadu „in dubio pro reo“ a navrhol, aby bol I. stupňový rozsudok zrušený a on oslobodený spod obžaloby.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky navrhol v dôvodoch svojho odvolania, aby bolo odvolanie obžalovaného zamietnuté ako nedôvodné a aby mu odvolací súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, alternatívne prísnejší podmienený trest s 5. ročnou skúšobnou dobou a trestom zákazu činnosti na 5 rokov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 317 ods. 1 Tr. por., po zistení, že niet dôvodu na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 ani na zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, možno prihliadnuť len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel pritom k záveru, že odvolanie odvolateľov nie je dôvodné.

Špecializovaný trestný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, ako sa prvostupňový súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného, ktorý tvrdil, že žiadny úplatok neprevzal, že 300 € vzal od povinného - svedka L. ako odmenu pre exekútorský úrad, príjmový doklad mu nestihol vydať, a ako sa súd vysporiadal s rozpormi vo výpovediach obžalovaného a svedkov, ktorí ho usvedčovali.

Najvyšší súd nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, keďže zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a je nimi nepochybne preukázané, že obžalovaný v súvislosti s obstaraním veci všeobecného záujmu priamo pre seba žiadal a prijal úplatok.

Preto správne postupoval Špecializovaný trestný súd, keď uznal obžalovaného vinným zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona.

K odvolacím námietkam obžalovaného treba podotknúť, že nejde o nové, doposiaľ neuvádzané jeho obranné tvrdenia, v priebehu konania menené, ale už v priebehu konania opakované námietky, s ktorými sa v súlade so stavom veci a zákonom vysporiadal už súd prvého stupňa vo svojom podrobnom odôvodnení.

Špecializovaný trestný súd rozviedol, v čom spočívali rozpory v jednotlivých výpovediach obžalovaného a svedkov a akým spôsobom ich súd odstraňoval a jednotlivé výpovede a ostatné vykonané dôkazy vyhodnotil.

Preto aj odvolací súd považuje úvahy Špecializovaného trestného súdu za správne a presvedčivé.

Výpovede svedka L., ktorý nemal žiaden relevantný dôvod obžalovaného krivo obviňovať, (ten mu dokonca radil, ako má postupovať pri „zbavovaní“ sa majetku, aby nemohol byť úspešne exekúovaný), v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní mali iba nepodstatné rozpory, ktoré boli odstraňované prvostupňovým súdom. Prvostupňový súd však dostatočne podrobne vyhodnotil aj vierohodnosť svedka.

Ďalšia skupina svedkov - bývalých kolegov obžalovaného vyvrátila jeho obranu, že riadnym, štandardným spôsobom prevzal sumu 300 €. Bolo jednoznačne preukázané, že pri prevzatí splátky musí byť povinnému vydaný relevantný doklad, ako aj okolnosť, že táto suma nemohla byť použitá len na odmenu exekútora, ako tvrdil obžalovaný, ale na celú exekúciu a len časť mohli tvoriť trovy exekútora. Navyše pri zastavení exekúcie pre nemajetnosť povinného hradí trovy exekútora oprávnený a nie povinný. Obžalovaný spočiatku tvrdil, že nestihol vydať svedkovi doklad o prevzatí hotovosti, nakoľko tento po ich odovzdaní ihneď odišiel, následne priznal, že ani nemal príjmový doklad, ktorý bol povinný mu vydať. Z výpovedí týchto svedkov bolo tiež preukázané, ako mal obžalovaný postupovať, keď takýto doklad nemal a navyše o tom, že mu odovzdá povinný peniaze vedel týždeň vopred, tak pokiaľ by nepreberal úplatok, doklad si mohol vopred zaobstarať.

Aj obranu obžalovaného, spočívajúcu v tom, že svedok L. nemal majetok, vyvrátil svedok, keď uviedol, že mal dostatok zlatých šperkov, ktoré na ňom obžalovaný videl, tieto mohol založiť a exekúvanú čiastku uhradiť. Napokon aj skutočnosť, že mu uviedol, že 300 € mu môže odovzdať do týždňa spochybňuje jeho obranu o nutnosti zastaviť exekúciu. Obžalovaný nevykonával vo veci ani riadne šetrenie ohľadom majetku povinného, pričom z výpovede jeho kolegu - svedka B. je zrejmé, že sa majetkové pomery preverujú opakovane (sociálna poisťovňa každé 3. mesiace, banky, motorové vozidlá a kataster polročne), z dôvodu, že aj momentálne nemajetný a nezamestnaný povinný sa môže zamestnať, získať majetok darovaním, dedením a pod.

Za daného stavu odvolanie obžalovaného, ohľadom skutkových zistení považoval odvolací súd za nedôvodné, pričom v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie uvedené v prvostupňovom rozsudku.

Taktiež prvostupňový súd nepochybil pri právnej kvalifikácii skutku a ani pri rozhodovaní o druhu a

výmere jednotlivých trestov, ktoré ukladal tak, aby zodpovedali kritériám uvedeným v § 34 ods. 4 Tr. zák. s cieľom splniť účel trestov tak z pohľadu generálnej ako aj individuálnej prevencie.

Prvostupňový súd pritom prihliadol na doterajšiu bezúhonnosť obžalovaného a možnosti jeho nápravy a prevýchovy a preto mu uložil tresty, ktoré sú síce mierne, v tom smere sa možno stotožniť s odvolacími námietkami prokurátora, nie však vyložene neprimerané do tej miery, že by bolo nutné v tejto časti rozsudok korigovať. Odvolací súd pritom zohľadnil aj tú okolnosť, že, relatívne mladý, obžalovaný bude mať sťažený prístup k mnohým oblastiam povolania, v ktorých by mohol uplatniť svoje vzdelanie a právnickú prax.

Z hore uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie obžalovaného a prokurátora považoval za nedôvodné a v zmysle § 319 Tr. por. ich zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.